

SJÄTTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 17 FEBRUARI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 1 Mos 4:1-15, 25

Adam låg med sin hustru Eva, och hon blev havande och födde Kain. Då sade hon: »Jag har fött en man genom Herrens hjälp.« Och hon födde åter en son, Abel, den förres broder. Och Abel blev en fåraherde, men Kain blev en åkerman. Och efter någon tid hände sig att Kain av markens frukt bar fram en offergåva åt Herren. Också Abel bar fram sin gåva, av det förstfödda i hans hjord, av djurens fett. Och Herren såg till Abel och hans offergåva. Men till Kain och hans offergåva såg han inte. Då blev Kain mycket vred, och hans blick blev mörk. Och Herren sade till Kain: »Varför är du vred, och varför är din blick så mörk? Är det inte så: om du har gott i sinnet, då ser du frimodigt upp, men om du inte har gott i sinnet, då lurar synden vid dörren. Till dig står dess åtrå, men du bör råda över den.«

Och Kain talade med sin broder Abel. Och när de var ute på marken, överföll Kain sin broder Abel och dräpte honom. Då sade Herren till Kain: »Var är din broder Abel?« Han svarade: »Jag vet inte. Skall jag ta vara på min broder?«

Då sade han: »Vad har du gjort! Hör, din broders blod ropar till mig från jorden. Så må du nu vara förbannad och förvisad från åkerjorden, som har öppnat sin mun för att ta emot din broders blod av din hand. När du brukar jorden, skall den inte mer ge dig sin gröda. Ostadig och flyktig skall du bli på jorden.«

Då sade Kain till Herren: »Min missgärning är större än att jag kan bära den. Se, du driver mig nu bort från åkerjorden, och jag måste gömma mig undan för ditt ansikte. Ostadig och flyktig skall jag bli på jorden, och så skall ske att vem som än möter mig, han dräper mig.«

Men Herren sade till honom: »Nej, ty Kain skall bli hämnad sjufalt, vem som än dräper honom.« Och Herren satte ett tecken till skydd för Kain, så att ingen som mötte honom skulle slå ihjäl honom.

Adam låg åter med sin hustru, och hon födde en son och gav honom namnet Set, och hon sade: »Gud har skänkt mig en annan livsfrukt, till ersättning för Abel, eftersom Kain dräpte honom.«

Responsoriepsalm Ps 50:1, 8, 16b-17, 20-21 (R. 14a)

R. Offra lovets offer åt Gud.

Gud, Herren Gud, talar och kallar hela jorden,
ända från öster till väster.

»Jag vill inte straffa dig för dina offer,
dina brännoffer har jag alltid inför mig. R.

Hur kan du tala om mina stadgar
och föra mitt förbund på tungan,

du som hatar tuktan
och vänder ryggen åt mina ord? R.

Du förtalar din broder,
du anklagar din moders son!
Så gör du, och jag tiger,
och nu tror du att jag är som du.
Nej, jag vill ställa fram det för dina ögon,
och jag vill straffa dig.« R.

Halleluja Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium Mark 8:11–13

Vid den tiden kom fariseerna till Jesus och började diskutera med honom. För att sätta honom på prov bad de honom om ett tecken från himlen. Jesus suckade djupt och sade: »Varför vill detta släkte ha ett tecken? Sannerligen om detta släkte skall få något tecken.« Så lämnade han dem och steg i båten igen och for över till andra sidan sjön.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 1 Mos 4:1–15, 25

Mannen låg med sin hustru Eva, och hon blev havande och födde Kain. ”Jag har gett liv åt en man, med Herrens hjälp”, sade hon. Därefter födde hon Abel, Kains bror.

Abel var herde och Kain brukade jorden. En gång frambar Kain en offergåva till Herren av markens gröda. Abel frambar också en gåva och offrade de fetaste delarna av de förstfödda djuren i sin hjord. Herren såg med välvilja på Abel och hans gåva men inte på Kain och hans gåva. Då blev Kain vred, och han sänkte blicken. Herren sade till Kain: ”Varför är du vred, och varför sänker du blicken? Om du handlar rätt vågar du ju lyfta blicken, men om du inte handlar rätt ligger synden vid dörren. Dig skall den åtrå, men du skall råda över den.”

Kain sade till sin bror Abel: ”Kom med ut på fälten.” Där överföll han sin bror Abel och dödade honom.

Herren sade till Kain: ”Var är din bror Abel?” Han svarade: ”Det vet jag inte. Skall jag ta hand om min bror?” Herren sade: ”Vad har du gjort? Din brors blod ropar till mig från marken. Förbannad skall du vara, bannlyst från marken som öppnat sin mun för att ta emot din brors blod, som du har utgjutit. Om du odlar marken skall den inte längre ge dig sin gröda. Rastlös och rotlös skall du vara på jorden.”

Kain sade till Herren: ”Mitt straff är för tungt att bära. Du driver mig bort från marken, bort ur din åsyn. Rastlös och rotlös kommer jag att vara på jorden. Vem som helst som möter mig kan döda mig.” Herren svarade honom: ”Jag lovar att Kain skall bli hämnad

sju gånger om, om någon dödar honom." Och Herren satte ett tecken på Kain, för att han inte skulle bli dräpt av vem som helst som mötte honom.

Åter låg Adam med sin hustru, och hon födde en son. Hon gav honom namnet Set, "ty", sade hon, "Gud har skänkt mig ett nytt barn i stället för Abel, som Kain dödade". Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 50:1, 8, 16b–17, 20–21 (R. 14a)

R. Offra lovets offer åt Gud.

Gud, Herren Gud, talar och kallar hela jorden,
från solens uppgång ända till dess nedgång.
"Jag vill inte straffa dig för dina offer,
dina brännoffer har jag alltid inför mig. R.

Du förtalar din broder,
du anklagar din moders son.
Så gör du, och jag tiger,
och nu tror du att jag är som du. R.

Nej, jag vill ställa fram det för dina ögon,
och jag vill straffa dig.
Hur kan du tala om mina stadgar
och föra mitt förbund på tungan,
du som hatar tuktan
och vänder ryggen åt mina ord?" R.

Halleluja

Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium Mark 8:11–13

Vid den tiden kom fariseerna till Jesus och började diskutera med honom. För att sätta honom på prov bad de honom om ett tecken från himlen. Jesus suckade djupt och sade: "Varför vill detta släkte ha ett tecken? Sannerligen om detta släkte skall få något tecken." Så lämnade han dem och steg i båten igen och for över till andra sidan sjön.

TISDAG DEN 18 FEBRUARI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 1 Mos 6:5–8; 7:1–5, 10

När Herren såg att människornas ondska var stor på jorden och att deras hjärtans alla uppsåt och tankar alltid var endast onda, då ångrade Herren att han hade gjort människorna på jorden, och han blev bedrövad i sitt hjärta. Och Herren sade:

»Människorna, som jag skapade, vill jag utplåna från jorden, ja, både människor och fyrfotadjur och kräldjur och himmelens fåglar. Ty jag ångrar att jag har gjort dem.« Men Noa hade funnit nåd för Herrens ögon.

Herren sade till Noa: »Gå in i arken med hela ditt hus, ty dig har jag funnit rättfärdig inför mig bland detta släkte. Av alla rena fyrfotadjur skall du ta till dig sju par, hanne och hona, men av sådana fyrfotadjur som inte är rena ett par, hanne och hona, likaså av himmelens fåglar sju par, hankön och honkön, för att behålla deras slakten vid liv på hela jorden. Ty sju dagar härefter skall jag låta det regna på jorden, i fyrtio dagar och fyrtio nätter, och jag skall utplåna från jorden alla varelser som jag har gjort.« Och Noa gjorde i alla avseenden som Herren hade befallt honom. Och efter de sju dagarna kom flodens vatten över jorden.

Responsoriepsalm Ps 29:1a-2, 3ac-4, 3b, 9b-10 (R. 11b)

R. Herren skall välsigna sitt folk med frid.

Giv åt Herren, ni Guds söner,
giv åt Herren hans namns ära,
tillbed Herren i helig skrud. R.

Herrens röst går över vattnen,
ja, Herren, över de stora vattnen.
Herrens röst ljuder med makt,
Herrens röst ljuder härligt. R.

Gud, den härlige, dundrar.
I hans himmelska boning förkunnar allting hans ära.
Herren på sin tron befallde floden att komma,
och Herren tronar som konung i evighet. R.

Halleluja Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium Mark 8:14-21

En gång hade lärjungarna glömt att ta med bröd; ett enda bröd hade de med sig i båten. Jesus varnade dem: »Se noga upp med både fariseernas och Herodes surdeg!« Men de sade till varandra att de ju inte hade bröd med sig. Han märkte det och frågade: »Varför säger ni att ni inte har bröd? Har ni ännu inte fattat och förstått någonting? Är ni så förstockade? Kan ni inte se fast ni har ögon och inte höra fast ni har öron? Har ni glömt hur jag bröt de fem bröden åt de fem tusen? Hur många korgar plockade ni då fulla med rester?« — »Tolv«, svarade de. »Och efter de sju

bröden till de fyra tusen, hur många korgar fulla med rester fick ni då?« – »Sju«, svarade de. Han sade: »Förstår ni fortfarande ingenting?«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 1 Mos 6:5–8; 7:1–5, 10

Herren såg att ondskan på jorden var stor; människornas uppsåt och tankar var alltid och alltigenom onda. Då ångrade Herren bittert att han hade gjort människor på jorden. Herren sade: "Människorna som jag har skapat skall jag utplåna från jordens yta, och med dem alla fyrfotadjur, kräldjur och himlens fåglar. Jag ångrar att jag gjorde dem." Men Noa hade vunnit Herrens välvilja.

Herren sade till Noa: "Gå in i arken, du och hela din familj. Ty jag har funnit att du ensam är rättfärdig inför mig i denna tid. Av alla rena fyrfotadjur skall du ta med dig sju par av varje art, hanar och honor, och av alla djur som inte är rena skall du ta ett par, hane och hona – också av himlens fåglar sju par av varje art, hanar och honor – så att de kan överleva på jorden. Om sju dagar skall jag låta det regna på jorden i fyr-tio dagar och fyrtio nätter, och jag skall utplåna från jordens yta allt som finns till, allt som jag har gjort." Noa gjorde i allt så som Herren hade befallt honom. Efter sju dagar kom flodens vatten över jorden.

Responsoriepsalm Ps 29:1–2, 3ac, 4, 3b, 9b–10 (R. 11b)

R. Herren skall välsigna sitt folk med fred.

Giv åt Herren, ni Guds söner,
giv åt Herren ära och makt,
giv åt Herren hans namns ära,
tillbed Herren i helig skrud. R.

Herrens röst går över vattnen,
ja, Herrens, över de stora vattnen.
Herrens röst ljuder med makt,
Herrens röst ljuder härligt. R.

Gud, den härlige, dundrar,
skogarnas klädnad rycker den bort.
I hans tempel förkunnar allting hans ära.
Herren på sin tron befallde floden att komma,
och Herren tronar som konung i evighet. R.

Halleluja Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min Fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium Mark 8:14–21

En gång hade lärjungarna glömt att ta med bröd; ett enda bröd hade de med sig i båten. Jesus varnade dem: "Se noga upp med både fariseernas och Herodes surdeg!" Men de sade till varandra att de ju inte hade bröd med sig.

Han märkte det och frågade: "Varför säger ni att ni inte har bröd? Har ni ännu inte fattat och förstått någonting? Är ni så förstockade? Kan ni inte se fast ni har ögon och inte höra fast ni har öron? Har ni glömt hur jag bröt de fem bröden åt de fem tusen? Hur många korgar plockade ni då fulla med rester?" – "Tolv", svarade de. "Och efter de sju bröden till de fyra tusen, hur många korgar fulla med rester fick ni då?" – "Sju", svarade de. Han sade: "Förstår ni fortfarande ingenting?"

ONSDAG DEN 19 FEBRUARI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 1 Mos 8:6–13, 20–22

Efter fyrtio dagar öppnade Noa fönstret som han hade gjort på arken och lät en korp flyga ut. Denne flög fram och åter, tills vattnet hade torkat bort från jorden. Sedan lät han en duva flyga ut för att få se om vattnet hade sjunkit undan från marken. Men duvan fann ingen plats, där hon kunde vila sin fot, utan kom tillbaka till honom i arken, ty vatten täckte hela jorden. Då räckte han ut sin hand och tog henne in till sig i arken. Sedan väntade han ännu ytterligare sju dagar och lät så duvan än en gång flyga ut ur arken. Och duvan kom till honom mot aftonen, och se, då hade hon ett friskt olivlöv i sin näbb. Då förstod Noa att vattnet hade sjunkit undan från jorden. Men han väntade ännu ytterligare sju dagar och lät så duvan åter flyga ut. Då kom hon inte mer tillbaka till honom.

I det sexhundraförsta året, i första månaden, på första dagen i månaden, hade vattnet sinat bort från jorden. Då tog Noa av taket på arken och såg nu att marken var fri från vatten. Och i andra månaden, på tjugosjunde dagen i månaden, var jorden alldeles torr.

Och Noa byggde ett altare åt Herren och tog av alla rena fyrfotadjur och av alla rena fåglar och offrade brännoffer på altaret. När då Herren kände den välbehagliga lukten, sade han vid sig själv: »Jag skall härefter inte mer förbanna marken för människans skull, eftersom ju människans hjärtas uppsåt är ont allt från ungdomen. Och jag skall härefter inte mer dräpa allt levande, såsom jag nu har gjort. Så länge jorden består, skall härefter sådd och skörd, köld och värme, sommar och vinter, dag och natt aldrig upphöra.«

Responsoriepsalm Ps 116:12–15, 18–19 (R. 17a)

R. Dig vill jag offra lovets offer
eller: Halleluja.

Hur skall jag löna Herren

alla hans välgärningar mot mig?
Jag vill taga frälsningens bågare
och åkalla Herrens namn. R.

Jag vill infria åt Herren mina löften,
ja, inför hela hans folk.
Dyrt aktad i Herrens ögon
är hans frommas död. R.

Jag vill infria åt Herren mina löften,
ja, inför hela hans folk,
i gårdarna till Herrens hus,
mitt i dig, Jerusalem. R.

Halleluja Jfr Ef 1:17-18

V. Må vår Herre Jesu Kristi Fader ge vårt inre öga ljus,
så att vi ser vilket hopp han har kallat oss till.

Evangelium Mark 8:22-26

Vid den tiden då Jesus och hans lärjungar kom till Betsaida förde man fram en blind och bad Jesus röra vid honom. Han tog den blinde vid handen och ledde honom ut ur byn. Sedan spottade han på hans ögon, lade sina händer på honom och frågade: »Ser du något?« Mannen öppnade ögonen och sade: »Jag ser människorna: de liknar träd, men de går omkring.« En gång till lade han sina händer på mannens ögon, och nu kunde han se riktigt och var botad och såg allting tydligt. Jesus skickade hem honom med orden: »Gå inte ens in i byn!«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning 1 Mos 8:6-13, 20-22

Efter fyrtio dagar öppnade Noa ett fönster som han hade gjort på arken och släppte ut en korp. Den flög fram och åter till dess vattnet torkat upp på jorden. Sedan släppte han ut en duva för att se om vattnet hade sjunkit undan från marken. Men duvan fann ingen plats där den kunde vila utan återvände till honom i arken, eftersom det stod vatten över hela jorden. Då sträckte Noa ut handen och tog in duvan till sig i arken. Han väntade sju dagar till, sedan släppte han ut duvan ur arken ännu en gång. Om kvällen kom den tillbaka till honom, och då hade den ett friskt blad från ett olivträd i näbben. Då förstod Noa att vattnet hade sjunkit undan från jorden. Han väntade sju dagar till, sedan släppte han ut duvan igen, och nu kom den inte mer tillbaka till honom.

I Noas sexhundraförsta år, på första dagen i första månaden, hade vattnet torkat bort på jorden, och när Noa lyfte undan taket på arken fick han se att marken hade torkat upp.

Noa byggde ett altare åt Herren. Han tog fyrfotadjur och fåglar av alla rena arter och offrade dem som brännoffer på altaret. Och Herren kände den blidkande lukten, och han sade till sig själv: "Aldrig mer skall min förbannelse drabba marken för människans skull, för att hon alltifrån ungdomen har ett ont uppsåt. Jag skall aldrig mer förgöra allt levande, så som jag nu har gjort.

Så länge jorden består
skall sådd och skörd, köld och värme,
sommars och vinters, dag och natt
aldrig upphöra att skifta."

Responsoriepsalm Ps 116:12–15, 18–19 (R. 17a)

R. Åt dig vill jag offra lovets offer *eller* Halleluja.

Hur skall jag löna Herren
alla hans välgärningar mot mig?
Jag vill lyfta frälsningens bägare
och åkalla Herrens namn. R.

Jag vill infria åt Herren mina löften,
ja, inför hela hans folk.
Dyrbar i Herrens ögon
är hans heligas död. R.

Jag vill infria mina löften åt Herren
inför hela hans folk,
i gårdarna till Herrens hus,
mitt i dig, Jerusalem. R.

Halleluja Jfr Ef 1:17–18

V. Må vår Herre Jesu Kristi Fader ge vårt inre öga ljus,
så att vi ser vilket hopp han har kallat oss till.

Evangelium Mark 8:22–26

Vid den tiden då Jesus och hans lärjungar kom till Betsáida förde man fram en blind och bad Jesus röra vid honom. Han tog den blinde vid handen och ledde honom ut ur byn. Sedan spottade han på hans ögon, lade sina händer på honom och frågade: "Ser du något?" Mannen öppnade ögonen och sade: "Jag ser människorna: de liknar träd, men de går omkring."

En gång till lade han sina händer på mannens ögon, och nu kunde han se riktigt och var botad och såg allting tydligt. Jesus skickade hem honom med orden: "Gå inte ens in i byn!"

TORSDAG DEN 20 FEBRUARI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 1 Mos 9:1-13

Gud välsignade Noa och hans söner och sade till dem: »Var fruktsamma och föröka er, och uppfyll jorden. Och må fruktan och förskräckelse för er komma över alla djur på jorden och alla fåglar under himmelen. Jämte allt som krälar på marken och alla fiskar i havet må de vara givna i er hand. Allt som rör sig och har liv skall ni ha till föda. Som jag har gett er gröna örter, så ger jag er allt detta. Kött som har i sig sin själ, det är sitt blod, skall ni dock inte äta. Men ert eget blod, i vilket er själ är, skall jag utkräva. Jag skall utkräva det av vilket djur det vara må. Jag skall också av den ena människan utkräva den andras själ. Den som utgjuter människoblod, hans blod skall av människor bli utgjutet, ty Gud har gjort människan till sin avbild. Och var fruktsamma och föröka er. Väx till på jorden, och föröka er på den.«

Ytterligare sade Gud till Noa och till hans söner med honom: »Se, jag vill upprätta ett förbund med er och med era efterkommande efter er och med alla levande varelser som ni har hos er, fåglar, boskapsdjur och alla vilda djur hos er, alla jordens djur som har gått ut ur arken. Jag vill upprätta ett förbund med er: Härefter skall inte mer ske att allt kött utrotas genom flodens vatten. Ingen flod skall mer komma och fördärva jorden.« Och Gud sade: »Detta skall vara tecknet till det förbund som jag sluter mellan mig och er, jämte alla levande varelser hos er, för eviga tider: min båge sätter jag i skyn; den skall vara tecknet till förbundet mellan mig och jorden.«

Responsoriepsalm Ps 102:16-21, 29, 22-23 (R. 20b)

R. Herren har skådat ned från himmelen till jorden.

Hedningarna skall frukta Herrens namn
och alla jordens konungar din härlighet,
när en gång Herren har byggt upp Sion
och uppenbarat sig i sin härlighet,
när han har vänt sig till de utblottades bön
och upphört att förakta deras rop. R.

Må detta tecknas upp för kommande släkten,
så att det folk som skapas kan lova Herren:
Han har blickat ned från sin heliga höjd,
Herren har skådat ned från himmelen till jorden,
för att höra den fångnes klagan
och befria dödens barn. R.

Dina tjänares barn skall få bo i landet,
och deras avkomma skall bestå inför dig,
för att man i Sion må förkunna Herrens namn
och sjunga hans lov i Jerusalem,

när alla folk församlas
och alla riken, för att tjäna Herren. R.

Halleluja Jfr Joh 6:63c, 68c

V. Alla dina ord är ande och liv,
du har det eviga livets ord.

Evangelium Mark 8:27-33

Vid den tiden gick Jesus och hans lärjungar bort till byarna kring Caesarea Filippi. På vägen frågade han dem: »Vem säger människorna att jag är?« De svarade: »Johannes döparen, men somliga säger Elia, andra att du är någon av profeterna.« Då frågade han dem: »Och ni, vem säger ni att jag är?« Petrus svarade: »Du är Messias.« Men han förbjöd dem strängt att tala med någon om honom.

Därefter började han undervisa dem och sade att Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och överstepräster och de skrifflärda och bli dödad och uppstå efter tre dagar. Detta sade han helt öppet. Petrus drog honom då åt sidan och började förebrå honom. Men han vände sig om, och när han såg lärjungarna tillrättavisade han Petrus: »Håll dig på din plats, Satan. Dina tankar är inte Guds, utan människors.«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning 1 Mos 9:1-13

Gud välsignade Noa och hans söner och sade till dem: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden. Alla markens djur och alla himlens fåglar skall känna skräck och fruktan för er. Över dem och över allt som krälar på jorden och över alla fiskar i havet ger jag er makt. Allt som lever och rör sig skall vara er föda; allt detta ger jag er så som jag gav er de gröna örterna. Men kött som har liv, det vill säga blod, i sig får ni inte äta. Och för ert eget blod skall jag kräva vedergällning. Jag skall utkräva den av varje djur, och av varje människa skall jag kräva vedergällning, om hon dödar en annan människa. Den som utgjuter människoblod,
hans blod skall utgjas av människor,
ty Gud gjorde människan till sin avbild.
Var fruktsamma och föröka er,
bli en myllrande mängd på jorden
och härska över den."

Gud sade till Noa och hans söner: "Jag upprättar nu ett förbund med er och era efterkommande och med alla levande varelser som finns hos er, fåglar, boskap och alla vilda djur, alla som gick ut ur arken. Jag skall upprätthålla mitt förbund med er: aldrig mer skall det hända att alla varelser utplånas av flodens vatten, aldrig mer skall en flod ödelägga jorden."

Gud sade: "Detta är tecknet för det förbund jag instiftar mellan mig och er och alla levande varelser ni har med er, för alla kommande släktled: min båge ställer jag bland molnen. Den skall vara tecknet för förbundet mellan mig och jorden."

Responsoriepsalm Ps 102:16–21, 29, 22–23 (R. 20b)

R. Herren har skådat ner från himmelen till jorden.

Hedningarna skall frukta Herrens namn
och alla jordens kungar din härlighet,
när Herren en gång har byggt upp Sion
och uppenbarat sig i sin härlighet, R.

när han har vänt sig till de utblottades bön
och upphört att förakta deras rop.
Må detta tecknas upp för kommande slakten,
så att det folk som skapas kan lova Herren. R.

Han har blickat ner från sin höga helgedom,
Herren har skådat ner från himmelen till jorden,
för att höra den fångnes klagan
och befria dödens barn. R.

Dina tjänares barn skall få bo i landet,
och deras avkomma skall bestå inför dig,
för att man i Sion må förkunna Herrens namn
och sjunga hans lov i Jerusalem,
när alla folk församlas
och alla riken, för att tjäna Herren. R.

Halleluja Jfr Joh 6:63c, 68c

V. Herre, alla dina ord är ande och liv,
du har det eviga livets ord.

Evangelium Mark 8:27–33

Vid den tiden gick Jesus och hans lärjungar bort till byarna kring Caesaréa Filíppi. På vägen frågade han dem: "Vem säger människorna att jag är?" De svarade: "Johannes döparen, men somliga säger Elia, andra att du är någon av profeterna." Då frågade han dem: "Och ni, vem säger ni att jag är?" Petrus svarade: "Du är Messias." Men han förbjöd dem strängt att tala med någon om honom.

Därefter började han undervisa dem och sade att Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och överstepräster och de skriftlärda och bli dödad och uppstå efter tre dagar. Detta sade han helt öppet. Petrus drog honom då åt sidan och började förebrå honom. Men han vände sig om, och när han såg lärjungarna

tillrättavisade han Petrus: "Håll dig på din plats, Satan. Dina tankar är inte Guds, utan människors."

FREDAG DEN 21 FEBRUARI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 1 Mos 11:1-9

Hela jorden hade ett och samma tungomål och talade på ett och samma sätt. Men när de bröt upp och drog österut, fann de en lågslätt i Sinears land och bosatte sig där. Och de sade till varandra: »Kom, låt oss slå tegel och bränna det.« Och teglet begagnade de som sten, och som murbruk begagnade de jordbeck. Och de sade: »Kom, låt oss bygga en stad åt oss och ett torn, vars spets räcker upp i himmelen, och så göra oss ett namn. Vi kunde eljest bli kringstridda över hela jorden.«

Då steg Herren ned för att se staden och tornet, som människobarnen byggde. Och Herren sade: »Se, de är ett enda folk och har alla enahanda tungomål, och detta är deras första tilltag. Härefter skall ingenting bli dem omöjligt, vad de än beslutar att göra. Nåväl, låt oss stiga ned dit och förbistra deras tungomål, så att den ene inte förstår den andres tungomål.« Och så spred Herren dem därifrån ut över hela jorden, så att de måste upphöra att bygga på staden. Därav fick den namnet Babel, eftersom Herren där förbistrade hela jordens tungomål. Därifrån spred också Herren ut dem över hela jorden.

Responsoriepsalm Ps 33:10-15 (R. 12b)

R. Saligt är det folk som Herren har utvalt till sin arvedel.

Herren gjorde hedningarnas råd om intet,
han lät folkens planer komma på skam.
Men Herrens råd består för evigt,
hans planer från släkte till släkte. R.

Saligt är det folk vars Gud är Herren,
det folk som han har utvalt till sin arvedel.
Från himlen skådade Herren ned,
han såg alla människor. R.

Från sin boning blickade han ned
till alla dem som bor på jorden,
han som har danat deras hjärtan,
han som ser alla deras gärningar. R.

Halleluja Joh 15:15b

V. Jag kallar er vänner, säger Herren,
ty jag har låtit er veta

allt vad jag har hört av min fader.

Evangelium Mark 8:34 – 9:1

Vid den tiden kallade Jesus till sig både lärjungarna och folket och sade: »Om någon vill gå i mina spår, måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min och evangeliets skull, han skall rädda det. Vad hjälper det en människa att vinna hela världen om hon får betala med sitt liv? Med vad skall hon köpa tillbaka sitt liv? Den som skäms för mig och mina ord i detta trolösa och syndiga släkte, honom skall också Människosonen skämmas för, när han kommer i sin faders härlighet med de heliga änglarna.«

Och han sade: »Sannerligen, några av dem som står här skall inte möta döden förrän de har sett Guds rike komma med makt.«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 1 Mos 11:1-9

Hela jorden hade samma språk och samma ord. När människorna flyttade österut fann de en dal i Shinar där de bosatte sig. ”Nu skall vi slå tegel och bränna det”, sade de till varandra. De använde tegel som byggsten, och som murbruk använde de beck. De sade: ”Låt oss bygga en stad, med ett torn som når ända upp i himlen. Vårt namn blir känt, och vi slipper vara skingrade över hela jorden.”

Då steg Herren ner för att se staden och tornet som människorna byggde. Herren sade: ”De är ett enda folk och har alla samma språk. Detta är bara början. Nu är ingenting omöjligt för dem, vad de än föresätter sig. Låt oss stiga ner och skapa förvirring i deras språk, så att den ene inte förstår vad den andre säger.”

Och Herren skingrade dem från denna plats ut över hela jorden, och de slutade att bygga på staden. Därför kallas den Babel, ty där skapade Herren språkförbistringen på jorden, och därifrån skingrade han människorna ut över hela jorden.

Responsoriepsalm Ps 33:10-15 (R. 12b)

R. Saligt det folk som Herren har utvalt till sin egendom.

Herren gjorde hedningarnas råd om intet,
han lät folkens planer komma på skam.
Men Herrens råd består för evigt,
hans hjärtas tankar från släkte till släkte. R.

Saligt det folk vars Gud är Herren,
det folk han har utvalt till sin egendom.
Från himlen skådade Herren ner,
han såg alla människor. R.

Från sin boning blickade han ner
till alla dem som bor på jorden,
han som har danat deras hjärtan,
han som ser alla deras gärningar. R.

Halleluja Joh 15:15b

V. Jag kallar er vänner, säger Herren,
ty jag har låtit er veta
allt vad jag har hört av min Fader.

Evangelium Mark 8:34–9:1

Vid den tiden kallade Jesus till sig både lärjungarna och folket och sade: "Om någon vill gå i mina spår, måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min och evangeliets skull, han skall rädda det. Vad hjälper det en människa att vinna hela världen om hon får betala med sitt liv? Med vad skall hon köpa tillbaka sitt liv? Den som skäms för mig och mina ord i detta trolösa och syndiga släkte, honom skall också Människosonen skämmas för, när han kommer i sin faders härlighet med de heliga änglarna."

Och han sade: "Sannerligen, några av dem som står här skall inte möta döden förrän de har sett Guds rike komma med makt."

LÖRDAG DEN 22 FEBRUARI

DEN HELIGE APOSTELN PETRUS BISKOPSTOL

Fest

Läsning 1 Pet 5:1–4

Till era äldste riktar jag nu denna maning, jag som själv är en av de äldste och kan vittna om Kristi lidanden, jag som också skall få dela den härlighet som kommer att uppenbaras: var herdare för den hjord som Gud har anförtrott er och vaka över den, inte av tvång utan självmant, så som Gud vill, inte av vinningslystnad utan av hängivenhet. Uppträd inte som herrar över dem som kommit på er lott, utan var föredömen för hjorden. Då skall ni, när den högste herden träder fram, krönas med ärekransen som aldrig vissnar.

Responsoriepsalm Ps 23 (R. 1)

Ur Lektionarium för vardagar band IVa utgivet 1994:

R. Herren är min herde, mig skall intet fattas.

[Herren är min herde,
mig skall intet fattas.]
Han låter mig vila på gröna ängar,

han för mig till vatten där jag finner ro,
han vederkvicker min själ,
han leder mig på rätta vägar, för sitt namns skull. R.

Om jag än vandrar i dödsskuggans dal,
fruktar jag intet ont,
ty du är med mig,
din käpp och stav, de tröstar mig. R.

Du bereder för mig ett bord i mina ovänners åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och låter min bågare flöda över.
Godhet allenast och nåd skall följa mig i alla mina livsdagar,
och jag skall åter få bo i Herrens hus, till evig tid. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVa utgivet 2023:

R. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

[Herren är min herde,
ingenting skall fattas mig.]
Han för mig i vall på gröna ängar,
han leder mig till vilans vatten. [R.]
Han ger mig ny kraft,
han leder mig på rätta vägar,
sitt namn till ära. R.

Om jag än vandrar i dödsskuggans dal,
fruktar jag inget ont,
ty du är med mig,
din käpp och stav är min tröst. R.

Du dukar ett bord för mig
i mina ovänners åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och låter min bågare flöda över. R.

Din godhet och nåd skall följa mig så länge jag lever,
och Herrens hus skall vara mitt hem för evigt. R.

Halleluja Matt 16:18

Du är Petrus,
och på den klippan skall jag bygga min kyrka,
och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den.

När Jesus kom till området kring Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar: »Vem säger människorna att Människosonen är?« De svarade: »Somliga säger Johannes döparen, men andra säger Elia och andra Jeremia eller någon profet.« – »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?« Simon Petrus svarade: »Du är Messias, den levande Gudens son.« Då sade Jesus till honom: »Salig är du, Simon Barjona, ty ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min fader i himlen. Och jag säger dig att du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka, och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den. Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket. Allt du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt du löser på jorden skall vara löst i himlen.«

SJUNDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 23 FEBRUARI

Första läsningen 1 Sam 26:2, 7–9, 12–13, 22–23

Saul tog med sig 3 000 utvalda israelitiska soldater och tågade ner till Siföknen för att leta efter David. På natten gick David och Avishaj bort till hären. Där låg Saul och sov längst inne i lägret, med spjutet nedborrat i marken vid huvudet, medan Avner och soldaterna låg runt omkring honom. Då sade Avishaj till David: »Gud har i dag utlämnat din fiende åt dig. Låt mig spetsa honom mot marken med spjutet; jag kan göra det med en enda stöt.« Men David svarade: »Nej, du får inte dräpa honom! Vem kan ostraffat bära hand på Herrens smorde?« David tog spjutet och vattenkrukan från platsen vid Sauls huvud, och så gick de därifrån. Ingen såg dem, ingen märkte något, ingen vaknade. Alla sov, ty Herren hade försänkt dem i djup dvala. När David hade kommit över på andra sidan gick han långt bort och ställde sig högst uppe på berget, på stort avstånd från lägret. Och David ropade till Saul: »Här är ditt spjut, konung, skicka över någon att hämta det. Herren skall löna var och en efter hans rättfärdighet och trohet. Nyss lämnade han dig i mitt våld, men jag vägrade att bära hand på Herrens smorde.«

Responsoriepsalm Ps 103:1–4, 8, 10, 12–13 (R. jfr 8a)

När resporsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 667. När den läses används följande text:

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Lova Herren, min själ,
hela mitt jag vill prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
minns allt det goda han gör. R.

Han förlåter alla mina synder

och botar alla mina sjukdomar,
han räddar mig från graven
och kröner mig med nåd och barmhärtighet. R.

Barmhärtig och nådig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Han handlar inte mot oss som vi förtjänat,
han ger oss inte våra synders lön. R.

Så långt som öster är från väster,
så långt från oss förvisar han vår synd.
Som en far visar ömhet mot barnen,
så visar Herren ömhet mot dem som fruktar honom. R.

Andra läsningen 1 Kor 15:45–49

Så står det skrivet: Den första *människan*, Adam, blev en *varelse med liv*. Men den siste Adam blev en ande som ger liv. Det andliga kommer alltså inte först, utan det fysiska; därefter kommer det andliga. Den första människan kom från jorden och var jord; den andra människan kom från himlen. Som den jordiska var, så är också de jordiska, och som den himmelska är, så är de himmelska. Och liksom vi blev en avbild av den jordiska, skall vi också bli en avbild av den himmelska.

Halleluja Jfr Joh 13:34

V. Ett nytt bud ger jag er, säger Herren:
att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium Luk 6:27–38

Vid den tiden sade Jesus: »Till er som vill lyssna säger jag: älska era fiender, gör gott mot dem som hatar er. Välsigna dem som förbannar er och be för dem som skymfar er. Slår någon dig på ena kinden, så vänd också fram den andra. Tar någon ifrån dig manteln, så hindra honom inte från att ta skjortan också. Ge åt alla som ber dig, och tar någon det som är ditt, så kräv det inte tillbaka. Så som ni vill att människor skall göra mot er, så skall ni göra mot dem. Skall ni ha tack för att ni älskar dem som älskar er? Också syndare älskar dem som visar dem kärlek. Skall ni ha tack för att ni gör gott mot dem som gör gott mot er? Också syndare handlar så. Och skall ni ha tack för att ni lånar åt dem som ni tror kan betala tillbaka? Också syndare lånar åt syndare för att få samma belopp tillbaka. Nej, älska era fiender, gör gott och ge lån utan att hoppas få igen. Då skall er lön bli stor, och ni skall bli den Högstes söner, ty han är själv god mot de otacksamma och onda. Var barmhärtiga, så som er fader är barmhärtig.

Döm inte, så skall ni inte bli dömda. Förklara ingen skyldig, så skall ni inte dömas skyldiga. Frikänn, så skall ni bli frikända. Ge, så skall ni få. Ett gott mått, packat,

skakat och rågat skall ni få i er mantel. Med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er.«